

[Chr. R. Christensen.]

periodiske omvurderinger. Det er jo ikke ukendt, at de højere myndigheder lader udgå direktiver om, at man ved forestående vurderinger i hovedtrækkene skal søge vurderingerne forhøjet med så og så mange procent. Men selv om sådanne direktiver udsendes på grundlag af afholdte prøvevurderinger, og selv om man må indrømme det rimelige og naturlige i, at vurderingsgrundlaget så vidt muligt er ens over hele landet, må det dog erkendes, at de ensartede procentvise forhøjelser kan medføre betydelige ulemper. Hvis der f. eks. fra begyndelsen er begået en eller anden fejl ved vurderingerne, er det ofte meget svært at få disse fejl rettet, og det værste er, at selv om disse fejl vurderinger fra starten måske har været ret ubetydelige, så vokser de til ganske betydelig højde ved de stadige procentvise tillæg. Disse fejl kan være sket for enkelte ejendomme, men de kan så sandelig også være sket for hele kommuner eller vurderingskredse, hvis man har taget fat på de første vurderinger på en lidt anden måde, end man har gjort i de nærmeste omgivelser og dermed har fået en forskel, som virker meget ubehageligt i mange henseender.

Det er klart, at også andre forhold gør sig gældende. Jeg peger på, at selv om man nu har ophævet loven om jernbaneskyld fra 1. januar, er det jo ikke ualmindeligt, at man, hvor der ligger ejendomme i større eller mindre nærhed af en station, har vurderet disse op på grundlag af beliggenheden ved den pågældende station. Nu er jernbanen måske forsvundet eller vil forsvinde, den har i hvert fald i de fleste tilfælde mistet sin betydning for de pågældende ejendomme, og det vil derfor være urimeligt at lade vurderingen af disse ejendomme afhænge netop af tilstedeværelsen af en sådan station. Men det vil vist alligevel være stærkt sagt at sige, at det er lykkedes at få disse vurderingsforhold rettet alle steder under hensyn til de ændrede økonomiske forhold.

Et andet forhold er, at man i tidens løb har vurderet en del jord op i forhold til dens beliggenhed til offentlig vej. Man har kaldt den facadejord og har vurderet den væsentligt højere. I mellemtiden har man

fået en ny vejlovgivning, og der er trådt adgangsbegrænsninger i kraft, og adgangsberettigelsen er måske visse steder blevet ret minimal. Der er ikke mere tale om facadejord; der er tale om det, som man tidligere kaldte bagjord. Men også her er der grund til at pege på, at det er af overordentlig stor betydning for de pågældende, at man i alle tilfælde i fremtiden får denne jord vurderet efter dens nuværende beliggenhed.

Jeg tvivler da ikke på, at vore mange dygtige vurderingsmænd har gjort mange forsøg på at komme disse urimeligheder til livs, men når loven nu er til behandling, kan jeg ikke undlade at pege på dem og pege på, at vurderingen til ejendomsværdi er overordentlig vigtig og i mange tilfælde efter mit skøn endda vigtigere end skatteligningen, idet der jo hersker den forskel, at skatteligningens eventuelle fejl i nogen måde afbødes af skattefradragretten, og at fejl ved skatteligningen i hvert fald kun har virkning ét år frem i tiden. Hvis der begås fejl ved vurdering til ejendomsværdi, så har denne i første omgang virkning i 4 år, og den kan ved de procentvise forhøjelser mange gange få virkninger længere fremover.

Jeg har villet gøre opmærksom på disse forhold, som jeg synes der kan være grund til at se lidt nærmere på i et udvalg sammen med forskellige enkeltheder i forslaget, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

A. C. Normann: Også det radikale venstre mener, at det er rigtigt at tage loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme op til behandling nu med henblik både på realitetsændringer og på den række ajourføringer af den praksis, der efterhånden har dannet sig, som den højtærede finansminister har stillet forslag om.

Jeg vil gerne gøre den almindelige og generelle bemærkning, at jeg har en forhåbning om, at vurderingerne fremtidig vil kunne blive mere ensartede og blive rigtigere, end de er i forvejen, bl. a. som følge af at vi har fået grundstigningsskylden afskaffet, idet alle praktiske vurderingsfolk rundt omkring fra landets forskellige egne ofte bekræftede, at der blev taget hensyn